

Bemærkninger til forslaget

Efterhånden tager modersmålsundervisningen af de fremmede elever i folkeskolen større og større omfang.

Mange vil opfatte nærværende beslutningsforslag som et indgreb i kommunernes ret til selvstyre, men udgifterne i dag – i forbindelse med undervisningen i modersmål i folkeskolen – er af en sådan størrelse, at det efter Fremskridtspartiets opfattelse vil være rimeligt med et sådant indgreb for at spare skatteyderne for en stor byrde.

En ting, man må gøre sig klart, er, at de fremmede børn, der går i den danske folkeskole, må indordne sig under undervisningen og dermed modtage en indlæring i det danske sprog og den danske kultur. Det vil altså sige, at det, der skal undervises i i den danske folkeskole, naturligvis primært må være det danske modersmål samt de naturlige fremmedsproge engelsk, tysk m.v.

Det er efter Fremskridtspartiets mening ligeledes uhensigtsmæssigt, at udlændinge, der virkelig har et ønske om at blive integreret i Danmark, også skal kunne kræve undervisning i deres oprindelige modersmål. De kræfter, som anvendes til modersmålsundervisningen for fremmede børn, er langt bedre anvendt på hurtigt og effektivt at lære børnene dansk tale, skrivning og læsning.

Et eksempel på modersmålsundervisningen er Århus Kommune, hvor man underviser i 23 forskellige modersmål. I nogle af disse modersmål er der helt ned til kun 2 elever, og i nogle af sprogene har man ikke engang lærere i Århus, der kan undervise i modersmålene og den respektive kultur, så undervisere fra f.eks. Københavns Universitet flyver frem og til-

bage for at undervise de pågældende i modersmål. Det sker i nogle tilfælde 2 gange om ugen. Dette er et eksempel på et stort ressourceforbrug, og disse økonomiske midler kunne – efter Fremskridtspartiets opfattelse – være brugt på en bedre måde.

Der er også eksempler på, at de fremmede beklager sig over, at der ingen kulturtilbud er i deres fritid, og at de intet har at foretage sig. De fremmede kunne selv sørge for at arrangere kurser og uddannelser i modersmål; dette skal ikke være en offentlig opgave og dermed ej heller en kommunal opgave.

Det offentlige kan udmærket stille lokaler til rådighed f.eks. i folkeskoler efter normal skoletid, eventuelt om aftenen, hvor de pågældende selv kan arrangere denne undervisning i eget sprog og kultur og selv betale herfor. Hvis der vitterligt var interesse for det, havde man set flere tilfælde af, at de fremmede selv havde arrangeret denne undervisning. Dette er desværre ikke tilfældet.

I de få tilfælde, hvor interessen hos indvandrerne for selv at arrangere undervisning er til stede, stiller eksisterende regler hindringer i vejen for det. Der findes et eksempel fra Aabenraa Kommune, hvor indvandrere selv har ønsket at stille en lærer til rådighed og dermed spare kommunen for udgifterne, men hvor det efter gældende lov ikke er tilladt for kommunen at godkende dette som alternativ til den lovpligtige modersmålsundervisning.

De økonomiske ressourcer, der spares ved et stop for modersmålsundervisningen, vil herefter kunne bruges til at intensivere danskundervisningen for de fremmede børn i folkeskolen eventuelt ved rene fremmedsprogede klasser.